

I Guds händer - Vägsträcka 18 Daniel tyder drömmen Dan 4:16 - 24

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-01-11
Senast uppdaterad 2008-02-10

Daniel, som kallades Belteshassar, stod då ett ögonblick gripen av förvirring och skrämmd av sina tankar. Men kungen sade: "Belteshassar, låt inte drömmen och uttydningen skrämma dig" Belteshassar svarade: "Herre, om drömmen ändå hade gällt dina motståndare och uttydningen dina fiender! Det träd som du såg växa sig stort och väldigtt och nå ända upp till himlen, så att det var synligt över hela världen, och som hade ett praktfullt lövverk och bar mycket frukt, så att det hade föda åt alla, och under vilket markens djur nu bodde och på vars grenar himlens fåglar byggde bo — det är du, konung, du som har vuxit dig stor och väldigtt, vars storhet har till-tagit och nått ända upp till himlen och vars välde sträcker sig till världens ände. Att du såg en väldigtt väktare som kom ned från himlen och sade: Hugg ner trädet och förstör det, men lämna stub-ben kvar, med en kedja av järn och koppar, i gräset på marken, så att han fuktas av himlens dagg och måste leva som markens djur, till dess att sju tider förgått — konung, det skall tydas så, att det är den Högstes beslut som har drabbat min herre och konung: Du kommer att fördrivas ur människors krets, och du skall bo bland markens djur, få gräs att äta som oxarna och fuktas av himlens dagg; så skall sju tider förgå, till dess du inser att den Högste råder över människors riken och att han ger dem åt vem han vill. Be-fallningen att stubben skulle lämnas kvar betyder att du får behålla ditt rike, när du inser att det är himlen som har makten. Konung, följ mitt råd: utplåna din synd genom att göra gott och din skuld ge-nom barmhärtighet mot de fattiga, så kan din lycka bestå."

Innan Daniel ger uttydningen är han tyst (v 16). Lägg märke till hans omsorg här. Det var inte så att han bara meddelade ett budskap. Han kunde inte stå och förkunna de dåliga nyheterna utan att själv vara berörd. Innan han kunde ge uttydningen var han utom sig av förskräckelse. Han kände med den person som han skulle ge budskapet till. Domen måste komma, men Daniel bävar och känner med den som måste höra domen.

Också vi måste vara tysta först innan vi ger ett budskap. Det är inte lätt för en pre-dikant att tala om domen. Vi kan inte göra det kallt, likgiltigt och utan att gråta med dem som rar budskapet.

Daniel tiger först. Orolig.

Nebukadnessar ser hans vånda. Han sä-ger till honom: "Belteshassar, låt inte dröm-men och uttydningen skrämma dig." (v 16)

Daniel svarar: "Herre, om drömmen ändå hade gällt dina motståndare och uttydningen dina fiender!" (v 16) Daniel står skakad. Han har svårt att ra fram det han måste säga: "Men nu är det dig det gäller. Trädet är du, Nebukad-nessar. Du skall förlora allt. Du kommer att hamna lägre än nå-gon människa. Du ska få leva som ett djur i sju år. Men jag ser något mer. Stubben skall växa. Du finns hopp."

Daniel förkunnar inte bara domen. Han ger själavård. Han vet att Gud inte dömer folk hur som helst. Han fördömer inte någon utan orsak. Gud skulle inte sagt detta om det inte var nå-got som var fel. När Gud varnar oss för något som skall eller kan hända så beror det på hans barmhärtighet. Konung, följ mitt råd: utplåna din synd genom att göra gott och din skuld genom barm-härtighet mot de fattiga, så kan din lycka bestå. (v24)

Framtiden kan ändras. Det är den underbara möjligheten. Bär sådan frukt som hör till omvändelsen. (Matt 3:8)

Rasta och BE-grunda!

Hur har människor det omkring dig?

Finns det ensamma, missmodiga, hungriga människor, som du kunde både se och ge? Springer du bort från de duktiga och mäktiga som du borde ge ett ord av varning till?

Be

Herre, hjälp mig att inte gå förbi dina minsta bröder eller strunta i dina stöddiga syskon. Ge mig inlevelse i deras nöd, mod att stanna, fantasi att hjälpa.